

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica q[ui]nta p[ost] oc. epi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

terigeris pice coinqnabis ab ea. **Ite Isaiæ**
la. Recedite recedite. abite. pollutū nolite
 tagere. **Ite in ps. 8r.** Supbo oclō z insati-
 abili corde cū h̄ nō edebā. **Cr. apls. i. Lox.**
v. vi. Si q̄s frater noīa formicator inter
 vos. cū h̄mōi nec cibū sumere debet. Ad
 ista breuiter r̄n deo. q̄ duplex est cohabita-
 tio bonoz cū malis. Quidā corpem i hu-
 manis acrib̄ licet. vt in otracibz alij̄s ho-
 nestis. Quidā corpe z mente. vt i acrib̄ eo/
 rū queris z suetudinibz aumozibz dete-
 standis. Tūc dico q̄ dñs p̄ om̄s scripturas
 phibet cohabitioem bonoz cū mal' corpe
 simul z mēte. ne eis p̄sentiat in aliquo pra/
 uis moribz. Et h̄ dicūt scripture. recedite
 sc̄z mēte. sicut dauid noluit cōicare mente
 supbris z auariz. Et q̄d dicit de pice. vez ē
 q̄ difficile ē enadere tagū tangēti pice. nō
 tñ est impossible. **Un pfect̄ firmis i san-**
 critate. facile est cōicare quersis. licet impfe-
 cis videat difficile. non tñ ip̄ossible. **Pau-**
 lus aut̄ phibet sumere cibū cū fornicariis
 manifesti. p̄ suam ecclie p̄cis. nō aut̄ oc-
 cultis. **Un in signū h̄ dñs cū inda occulto**
 suo traditore māducauit. **Utra ill̄.** Qui
 intingit mecum manū in parabzide. **Vincē**
 q̄ dicit **Inno.** exponēs illud de xp̄o p̄s. c.
Nō adhēsit mibi cor prauū. Dicit cor prauū
 sc̄z iude nō adhēsi mibi i amore. quia
 ip̄m nō dileri. declinat̄ a me malignū. nō
 cognoscēbā. i. nō approbabam. **Et sequeur.**
Supbo oclō z insatiabili corde. i. cū iuda
 à hēbat oculū supbū. eo q̄ noluit regule et
 legi subiq̄ saluator. z cor insatiabile p̄ cui
 piditatē. q̄ fecit eū vendere saluatorē mūdi
 cū hoc nō edebā. **Nō dicit nō edebat meci**
 q̄ edebat corporaliter. sed dicit cū h̄ nō ede-
 bam. q̄ nō me ei socialē z p̄sentaneū exhibi-
 bebam. licet patiēter sustinere. q̄ ederet pa-
 ne meos meci. **Sed alijs discipul' meso**
 ciale exhibebā. q̄ placebat mibi eoz soci-
 eas. **Dec Inno.** **E**t his infero q̄ licet infir-
 mis difficile ē quersari. mal' p̄ter timorez
 ruine z tamiarois. tñ pfect̄ z firmis in fi-
 de. vtile ē p̄ter lucrātū eos aut̄ arguēdūz
 eoz mala. **Sic fecit dñs inde.** quē vt auer-
 teret a p̄ua intentiōe voluit quersari secū.
Sic multi scri leguntur mē malos quersa-
ri. Hā loibz cast⁹ fuit i sodo. **Gen. viii. 7** noe
 in generatiōe sua q̄ mala erat inst⁹ vixit. **Ge-**
nek. vii. Joseph q̄z i egypto cast⁹ p̄mansit.
Gen. xxviii. Sic samuel iter filios bely pes

simos sc̄s extitit. i. Re. ii. **Sic iter idola-**
 tras pessimos. vii. milia viroz remāserū
 tacta. iii. Re. xir. **Sic thobias inter alios**
 idolatras māsit deicola Thob. i. **Sicbie**
 remias int̄ pessimos detractores vitatē n̄
 tacuit Diere. xliii. **E**t ezechiel iter credū
 los z subuertores hūras mēoraz Ezech. q̄
 q̄ h̄o videt bōis z pfect̄ malicia ip̄oz n̄
 obesse. dūmō recedat̄ ab eis mēalit. z si ba-
 bitet corporal. **Un duobz modis n̄ remacu-**
 lat malū. **S**i aut̄ n̄ p̄sent̄ aut̄ redarguis.
 xxii. q. iiii. a mal'. **S**ed h̄ pulsat q̄stio aim
 Utrū i alij̄ casu mali p̄t̄ deleri de hacvi-
 ta. **A**d qd m̄deo. q̄ mali sūt duplices. Aut
 enī sūt publici z p̄ecčaz p̄cis. aut̄ occulti
 ab ecclia tolerati. **I**n prio casu d̄r. Malefi-
 cos n̄ patiar̄ vivere sup trā Eze. xxxi. **I**n
 sc̄o casu d̄r. **T**u bon⁹ tolerata malū. q̄ abel
 esse rēnuit quē cayn malicia n̄ exercer. inq̄
 Bre. sup Ezech. omel. ix. xxii. q. iiii. **T**u bo-
 n⁹. **S**ic iudā dñs tolerant̄. **I**n plibz ḡ ca-
 fibo mali tolerant̄. **P**rio si ē difficile segre-
 gare malos a bonis. z tūc toleradi sunt ne
 boni z inocētes sil̄ peant. xxii. q. iiii. q̄vis.
Un theodosi⁹ ip̄ator q̄n̄t fuit rephēnus
 p̄ btm̄ Amb. q̄ inocētes cū iniq̄s z celera-
 tis sil̄ occiderat. **S**c̄o q̄dū mali p̄indū
 cū ecclie n̄ publican. ii. q. i. **D**ula circa
 principiū. **E**t d̄ cohīratōe clīcor. vīa. i. c. xl.
 xv. q. xl. ca. vlt. **T**ertio tolerādi sūt vīi eoz
 correctō n̄ despaf. xxii. q. iiii. c. **Quarto si**
 eoz p̄ct̄ n̄ sūt naifesta. xi. q. i. nolite. ii. q. i.
 multi. **Q**uito si ex eoz pr̄urbatōe p̄ate ecclie
 vīis n̄ turbaf. xxii. q. iiii. tu bon⁹. q̄ p̄t̄
 sc̄es malos rhetria n̄ sūt rūpēda. neq̄ p̄t̄
 bedos ḡr deserend⁹. neq̄ p̄t̄ palea area
 reliqndā. xxii. q. iiii. q̄s. **N**ō fuit ḡ inaffe-
 rent deserēdi mali. s̄z patiēter tolerādi. q̄t̄
 nobisc̄ p̄uenire ad patriaz claritat̄ eten-
 te. **A**d quam nos zc.

Vñica q̄nta p̄ o. epi. I. Ser. XXXI.

Onſite oſtibipa
 c. **I**ter dñcē celi z tre Barth. vi. I. c.
Vñica p̄ma p̄cedēti ſcr̄m̄ ce-
 dlesia. p̄soluit nob̄ ſalutiferā. doctrinaz n̄i
 ſaluatoz i parabola ſemis. nūci illa dñi
 ea p̄nt̄ p̄ponit nob̄ quib⁹ a ch̄rto illa do-
 ctrina reuelatur. z q̄ ſunt digni reuelatoz
 doctrine celeſtis. quia tñ humiles. **H**ic em̄
 ſunt ſpeciales discipuli christi. ſibi eterna-

Dominica quinta post octa.epi.

liter a deo dari. Unde Glosa sup illud. Jo
hannis. vi. Hec est voluntas patris mei q
misit me. ut omne quod dedit mihi non per
dam et eo. Dicit interlinearis. Christo da
tus est enim humilis. Et sequitur ibidem. de ti
mentib[us] perit de humilibus m[er]itib[us]. Unde sal
uator. Matth. xxviiij. dicit. non est voluntas
dei ut perdat vnum de pueris istis. vbi
Glosa Hieronymi dicit. Sola humilitas e[st]
signum imitacionis dei. Et fin. Gregorius.
Sicut evidenter signum reprobatur
et superbia ita electorum humilitas. Unde
Jacobi. iij. dicit. Et. i. Pe. v. Humilitas an
tem dat gratiam suam. Et Isaie. lxvi. Ad
quem respiciā nisi ad humilem. In signū
aut huius dei filii allectus humilitate vir
ginis gloriose descendere dignatus est ad
homines. Tercia illud. Luce. i. Respxit hu
militatem ancille sue. Talibus etiā domin⁹
specialiter reuelare dignat⁹ est suorum se
cretorum mysteria a seculis abscondita. Vñ
in. Psalmo. Intellectū darparuulis. Glo
sa. humilis. Ideoq[ue] dei filii agens grati
as deo patri pralibus dicit in evangelio
psalmi. In illo tempore. Respondens Iesus
dixit. Confiteor tibi pater domine celi et
terre. Iste est rex tuus isti⁹ enangeli⁹. in quo
signanter audiūim⁹ q[uod] veritas sacre doctri
nie reuelata a deo humilitas. Ut igitur reue
letur nobis a deo patre q[uod] eius uigenitus
filii ante omnia gratiam ei⁹ postulem⁹ sine
qua indigni ad talia omnia sumus. Vñ Ja
cobi. i. dicit. Si q[uod] indiget sapientia. postu
ler eam a deo. Christus aut est sapientia et
virtus dei patris. ut dicit. Lorinth. i. et ii.
et ad. Roma. xi. Hinc Berni. sup. Lant. fer
mone. xxiiij. dicit. Incaluz quis laborat in
acquisitione virtutum et scientiarū si aliud
sperandas eas putet q[uod] a domino virtutū
eius doctrina seminariorū est prudentie.
Unde soli illi prudentes sunt dicendi qui
eius doctrina imbuti sūr. Decile. Quod
vir facilius imperremus ad matrem gratie
virginem gloriosam. cui reuelata sunt se
creta celestia recurramus omnes. dicentes
voce amena. Ave maria gratia plena do
mini. In enangeli⁹ psenti tria describuntur.
Primo diuina sapientia a sapientibus ab
sconsa humilis manifestata ostendit⁹ cum
dicit. Confiteor tibi pater domine tc. Secun
do eterna refectione laborantibus in penitent
ia punitur. cū dicit. venite ad me. Ter
tiu[m]

tio ingū legis diuine suane esse prohibetur.
cū concludit. Jugū enim meū suane tc.
Dixi primo ^{¶ in prima} A
parte euāgeli⁹ sa
piēntia diuina sapientib[us] absconsa humil
ibus manifestata ostendit⁹. cū dicit. Con
fiteor. Premittit autē hic determinatio tem
poris. cū dicit. In illo tpe. Respondens ie
sus. Istud factū est anno p[re]dicationis pri
mo. postq[ue] xp[us] designauerat septuaginta
discipulos. et eos misisset ad predicandū.
q[uod] reuersi a p[re]dicatione dixerūt xp[us]. Domi
n[icu]s. etiā demonia subiiciunt⁹ nobis. quod
rep[ro]bant statim et dicit. Nolite gaudere
q[uod] demonia vobis subiiciunt⁹. sed gaudete
q[uod] nomia vestra scripta sunt in celis. ita di
citur. Luce. x. Et q[uod] iterum q[uod] apostoli erat
in p[re]dicatione alibi. xp[us] p[re]dicavit iudeis.
cū tamē p[re]dicatiōem ei⁹ reiecerūt turpiter.
quorū penam xp[us] dixit fore maiorē in in
ferno q[uod] nū ad peccati incredulitatis q[uod] so
domitarū. vt patet ibidem modicuz ante.
Postq[ue] autē exprobazzet iudeis q[uod] ei⁹ p[re]
dicatione repulissent. in illo tpe. Respōdens
Iesus sc̄z ratiōne q[uod] potuissent face
re xp[us]. scilicet q[uod] p[re]dicasset nō credituris.
et non p[re]dicasset credituris. Glosa tamē di
cit q[uod] respondet illi questioni. Que ēratio
q[uod] plus iudaicus vni⁹ dei cultor filiu⁹ dei
in carnē venientem reiecit. que gentilitas
tam prone recepit. Hinc ergo obiectiōi re
spondens dicit. Confiteor tibi pater. i glo
riam tuā declaro fin. Lyras. Gratias tibi
ago et in te exulto fin. Horram. Vñ Luce. x.
dicit q[uod] in illa hora iesus exultauit in spiri
tu sancto et dixit. Confiteor tibi. q[uod] denora⁹
laudem. pater. p[er] eternā generationē. dñe
celi et terre. p[er] temporale creationē. Primu⁹
est corra. Gabellium p[ro]fundente p[ro]sonas.
Dicā aut̄ distinguit⁹ una ab alia. q[uod] una co
fretetur alteri. in q[uod] patet pluralitas iparū.
Hoc in est tra. Arriū. q[uod] negauit xp[us] dei
filii p[er] naturaz. q[uod] vocat eū patrem. q[uod] p[re]rie
sic dicit p[er] generationē. Tertiu[m] est contra.
Danicheuz. q[uod] ponebat duo p[ri]ncipia. illa
sensibilita dicens a malo deo. et celestia a bo
no. Cōtra hoc dicit. hic de⁹ idem celi et ter
re. i. creature superioris et inferioris. q[uod] absco
disti. Ecce ratio p[ro]fessiōis sine gratia zacti
onis. sc̄z reuelatio veritatis ipso paruul. Et
hec facta ē p[ro] miscōiaz. et p[er] opositū abscon
sio veritatis facta ē subib[us]. et h[ab]et iusticiaz.

Et preponitur abscōsio veritatis. quia super verbū iudei verbū veritatis repulerūt. qd postmodū gentiles humiles receperunt. ut habetur Actuū. xiiij. dicit ergo. Abscondisti hec archana fidei et sapientie tue. que in aduentu filij tui sunt implera. a sapientibus et prudentib⁹ scilicet scribis et phariseis fīm suā reputacionē scilicet sapientib⁹ in credēdis. et prudentib⁹ in agēdis. vel sapientib⁹ in lege vel prophetis. et prudentib⁹ in mūdanis. vel sapientib⁹ et prudentib⁹ fīm superficiem exterioř. vel fīm humānā philosophiā. de qua. s. ad Loxith. i. Sicut tam fecit deus sapientia; huī mūdi. Nec autē est triplex sex animalis terrena et diaholica Iaco. iiiij. Animalis in voluptuosis et luxuriosis. terrena in cupidis et auarisis. diabolica in superbris et ambitionis. Et a talib⁹ absconsa est diuina sapientia. quia isti sunt sapientes in oculis suis cantū nō simpliſter. et reuelasti ea parvulis. i. humilibus. et intellectu suū in obsequiis fidicēti et priuantib⁹. Ecce ergo depresso superboz et exaltatio humiliū. Et pater hic fm Lyrā. qd causa ex parte credentium fuit humilitas eorū. que ad sapientiam disponit. ut dicit Proverb. vii. ubi humilitas ibi sapientia. Et parte autē non credentium. est eoruū superbia. qd est intellectus exsecutua. Et ex parte dei causa fuit simplex voluntas diuina. Et hoc est qd subdit. Ita pater qdiam sic placitū fuit ante te. ante que nihil inustum placere potest. Nullā vero aliam rationem reddere voluit filius dei. qd illos reprobauerit. et hos elegerit nisi solū bene placitū patris. in exemplum. ut secreta dei discutere non presumantur. in cōfessione; illos qui de secretis dei volūt querere rationē. cū dicit Aug⁹. de cūitate dei. Similiter que fuit sola voluntas est ratio facientis. Verūtāmē si causa huī reprobationis vel electionis assignari nō possit. i. speciali potest tamē in generali fm Lyrā. Ut sc̄ in electis dei appareat dei misericordia. i. misericordia autē iusticia. Quia sicut ad gloriam regis terreni nō solū pertinet aula in qd strenui milites honorant. sed etiam parib⁹ in qd malefactores puniant. Sic ad gloriam regis celestis nō solū pertinet p̄missio bonorum. sed etiam punitio reproborum. In specie; ali tamē non potest ratio assignari ex parte dei qd istū eligat et istū dimittat. nisi

simplex ei⁹ voluntas. ut dicit Aug⁹. sup Joannem. Quare istū trahat. illū vō dimitat. nō velle diūdicare. si non vō errare. **B** Hed diceres. tamē gaudere dec̄ cecatione hominū infideliū malū est. Respondeo fm Criso. Abiūtus nō agit gratias de abscondeſione. sed de reuelationē. Qm̄ia mībi tradita sunt a p̄mico. Itud cōtinuā ſic ad precedentē clausulam. Dixit enī p̄mico qd causa illius reuelationis p̄pria et immediata fuit voluntas patris. ne putetur qd etiā filius nihil opereſ ad hoc ideo ponit se ut causaz mediā. Christus enī est qd que om̄ia p̄cessus grāte deriuat ad nos. et hoc est qd dicit. Qm̄ia mībi tradita sunt a patre meo. Hoc verū est tam fīm naturā diuinā. fīm quā habet esse a patre et qd p̄sequens et posse. licet habeat idem esse et posse cū ipo. et sic om̄ia tradita sunt sibi ab eterno. Secundū autē naturā humānā om̄nia tradita sūt in potestate ipi. et ideo a patre. Et hoc duplīciter. Uno modo qd ad auctoritatem. et sic om̄ia subdita sunt sibi ab instanti conceptionis. qd eo ipso quo natura humana verbo est unita om̄nia creata sunt subdita ipo et pedibus eius. Alio modo qd cum ad effecū. et sic in iudicio om̄ia erunt subdita christo et pedibus ei⁹ quādo per se ēt implebitur voluntas eius in omnibus. redicat ad Hebre. iiij. Sed que om̄nia. dicit Horat. Qm̄ia scilicet secreta. superiora. inferiora et media. celestia. terrestria et infernalia. corporalia. spiritualia. et virtus coimbra. que om̄nia tradita sunt ipo. ad cēdum et recreandū et ad glorificandum. vel om̄nia etiā increata. essentia. eternalia et spiritualia. et potentia. sapientia et bonitas eternitas. que dicit plura. p̄pter diuersos modos significādi. qd oia tradita sunt filio a p̄pē generationē. cū sibi cōsubstantiale genuit om̄ia possidentem fm Rabanum. Qm̄ia ergo. i. dominū sup om̄ia velnotū. habuit enim christus omnium scientiam. et si non omnium poterat. quicquid. Et nemo nouit filium nisi pater. Dic ip̄s ostendit fore causam huīs reuelationis. quia noticiam haber huīs et maiorum. et hōca pater. Quia nullus est in trinitate gradus. nūbil prius aut posterius. nūbil maius aut min⁹. et iō oñdīc sciāzē. ēt esse p̄ris et filiū dices. Hęo nouit filium qui

Dominica quinta post Octa. epi.

pater. Nemo hic non accipitur proprie. id est nullus ho. sed large. id est nullum supositi intellexual nature nomine filii scz essentia plene et pfecte. Hoc dico. ppter hoies qui cognoscunt per fidem. et bearos qd per manifestam visionem. qui licet clare videant diuinam essentiam. tamē eam nō cōprehendunt. Fili pater. nō excluditur spūsance. vt sic exceptio essentialis aut personalis. neq; nouit patrem quis nisi filius. et cui voluerit filius reuelare. vita filii est causa reuelationis. qsi diceret. ne miremini. si omnia mibi tradita sunt a patre. qd aliquid maius habeo. scz noscere patrem et esse eiusdem voluntario et essentie cum ipso. Et hoc dicit fm Hilarii. ne sic quid minus i ipso qd in deo esse putetur. Per hoc autē qd dicit se potest statim habere reuelare p. trē. nō negat etiam quin habeat potestatem revelandi se. Naz fm Aug. vii. de trinitate. Reuelatur pater p verbum suū. sicut verbū nostrum temporale et trāitorū et illud de quo loqui mur et seipm ostendit. sic filius dei et se et patrem. qd ipm ita est. et hoc patet qd pater. Hic sumunt tres moralitates. Prima q volentes habere clarā cognitionē dīni ne voluntatis quāta sit ad agēda et ad credēda in salutib; marie debent studere hū militatē que inter alias virtutes disposerit hominem ad cognitiōem dīni sapiētię. Sunt enim septem virtutes que disponūt ad hoc. Prima est castitas. vt in Joseph. cui ppter castitatem datū fuit donū interpretationis somniorū. Genes. xl. Secunda est abstinentia. vt in daniele. Daniel. i. Tertia est oratio. vt in dauid. ii. Reg. xv. Quarta contemplatio. vt in Salomone. iii. Reg. iii. Quinta soliciendo. in mardocheo. Pefter. i. Sexta pietati. in Jobāne euā gelista. Apocalyp. i. Septima humilitas in discipulis. vt hic Secunda moralitas. vt ea que nobis sunt occulta fidei non discutiamus temere. Unde Ambro. libro. i. de trinitate. Aufer argumētū ybi fides queritur. pscatorib; creditur no dyaleris. Et Augusti. super Jobānē. Holū intelligere vt credas. sed crede ut intelligas. intellectus merces fidei est. Et ppter hoc dicit Grego. xxv. moralitū. Et bis ybis doceatur ne temere diffusa cōsilia de aliorū vocatione et aliorū repulsione psumam. Et facit hoc cōtra illos qui etiam de tem-

porali electione aliquorū dispueant. dicentes. Ut quid istū deus elegit in talem plectrū. qui nō est alius. ruitatis. nō artē dentes illud qd deus facit regnare hominem. hypocrītā. ppter peccata populi. Job xxxviii. Tertia moralitas est vt sortilegia. incantatiōes et alia signa diaboli fugias. ex quo audim⁹ qd omnia pater dedit filio in potestatē. ab illo ergo potius queramus nostre necessitatē suffragia qd omnia potest. nō a diabolo qui nō potest amplius qd pmititur. vt pater Barth. viii. et p beato Grego. li. 5. moralitū.

Dixi secūdo qd in secunda parte euāgelij eterna refectio laborantib; in penitētia pmittitur. cū subditur. Venite ad me omnes. Ecclia dicit. venite collite et discite. ad innūcium qd ista tria sunt nobis necessaria. scilicet fides qd quaz accedamus ad dēū. amor per quē voluntarie seruum⁹ deo. et opus p quod efficaciter implem⁹ mandatum. Dicit ergo venite. qsi diceret. qd me filium habetis facile accessum ad dēū patrem. Joh. x. Per me siq; intrauerit tē. et venite ad me scilicet pīus credentes in me per fidem. Joh. xiiii. Nemo venit ad patrem nisi per me. Dicit ibi Thomas. qd nullus pōvenit ad noticiā patris. nisi p verbum suū. qd est filius. Dicit enī volens se reuelare verbo cordis quod profert ore. id uis qdāmo, do ipm verbum litteris vel voce. Ita deus volens se manifastare hominib; verbus suū ab eterno carne conceptum carne induit in tempore. et sic nullus potest puenire ad noticiā patris nisi per filium. Vnde ē qd philippus rep̄bendit. percens sibi patrem ostendi. cui dictū est. Qui videt me videt et patrem meū. Bene ergo dicit. Venite ad me credendo p fidem. Isai. ix. Venient ad te curui filii eorum. Ad me inquit comitandū per initiationē. Joh. i. Magister ybi habitas. venire et videte. venire ad me fruendū per glorificationē. Barth. xxv. Venite benedicti parris mei. Venire ad me vos clausi ad me ostium veritatis. Iohannē. x. Ego sum ostium. vos egri ad me hannis. x. Samaritanus in mediciū salutis Luce. x. Samaritanus infudit vinum et oleum sauciato. vos naufragi ad me portum quieris. Iohānis. xv. In mundo pressurā habebitis. in me auget pacē. Omnes in differētē qui laborant.

et oneratis estis. Laboratis inquit sive fin
naturam in qua nascimur. quod hō ad laborē na
scit. Job. v. sive fin culpā. in qua transgredi
mur. Piero iv. ut iniquus ageret laborauerūt.
sive fin pena in qua morumur. Genes. iii.
Paledice terra in opere tuo. Speciali
ter tamē hic Christus loquebat ad iudeos. qd
laborabat sub onere legi. qd nec ipi nec pa
tres eorum portare potuerunt. Actuū. xv.
Humiliter loquebat ad gentiles laboran
tes in cultura idolorum. De quo Isa. xlv.
Labor egypti. Nobis autē qui laboram⁹
in voluptatibus. ut luxuriosi. auari in cu
piditatibus. ambitiosi in dignitatibus dici
tur etiā venie qui labozat. scilicet labo
re stultissimo. Eccles. c. Labor stultorum
affliger eos. Et vere stultus. qd ad Roma.
vi. dicitur. Stipendia peccati mors. Ec
ce merces laboris. Sed nūquid vocat ad
alium laborem. cerre non. Dicit enim. Et
ego reficiam vos. tripli. scilicet abo. do
ctrine. eucharistie et glorie. Bona refectio
que famem nescit ppetuo. Psalmista. In
loco pascue ibi me collocauit. Deinde sub
dit alius inuitatoriu ad rollendum inguz
suum dicens. Tollire inguz meū sup vos.
id est legem meā euangelicam. que dicitur
inguz. qd est lex amoris. et p consequens
iungit fidèles ad veritatem. iudeos et geni
les. Amor enī est vis vnitiva fin Dionisiū.
Et attende benignitatez saluatoris. quia
non imponit iniurias iugum suū. sed spon
te horitur. Unde Matth. xii. Hiris ad
vitā ingredi serua mandata. Et Ecc. xv.
Deus ab inicio constituit hominē in ma
nu consili⁹ sui. Iosue vii. Si malum vo
bis videtur timere dominū. optio vob da
tur. Hinc dicitur in canone. Q volunta
rium militē eligit christus. xv. q. i. Nō est.
et xxviii. q. v. Tunc saluabitur. O No
tanter autē dicit iugum meū. quod est tri
plex. scilicet euāgelice p̄dicationis. Ecc.
xlvii. Lollu veltrū subiecte iugo illius.
Secundo divine dilectionis Ps. vii. Re
uersi sunt ut essent absq; iugo. Tertio iu
gum crucis. sive mortificatiois. quod car
nem spiritui subiicit. Trenorū. iii. Bonus
est viro cum portanter iugū. Et dicit me
um. propter exemplaritatem. quia ipse tulerit
illud pro nobis. docendo. diligendo. susti
nendo. super vos. id est. ut vobis preside
at in omnibus doctrina mca. et p̄cipiat sup

vos. i. in ratione vestra et voluntate. qd est su
perior pars aie vestre. in qua debet esse di
lectio. super vos. i. in corpore vfo. Hallat.
vi. Stigmata dñi in corpore meo porto.
Rabanus dicit qd hoc dicit. ut in reucre
tia habamus iugū diuinę legis. nō concul
cantes. sed venerantes. Et discite a me. si
licet sine fallacia. simpliciter intelligendo. sine pi
gricia efficaciter complendo. a me. docente
verbo et exemplo. quia mitis sum in mo
ribus exterius. scilicet nullū ledēdo. et bu
milis interius in affectibus nemines con
temnendo. Istis enim duob⁹ modis ma
ritime nutritur dilectio. corde. nō solum ex
teriori apparentia ut hypocrita. qui bum
liatur pro humanis laudib⁹. Matth. v. Re
ceperunt mercedem suā. Et sequit premu
m. et inuenietis requie animabus vestr⁹.
scilicet in p̄senti et futuro. De p̄senti dicit
Ecc. xlii. Hodicū laborauit et inuenient
bi multā requiem. De secundo Iose. terza
Hedebit populus meus. in multitudine
pacis et in tabernaculis fiducie ei i requie
opulenta. Viceliciuntur tria documen
ta moralia. Primum est qd nō est excusatio
homis cuiuslibet de salute sua quin ad de
um venire teneat. Istud patet. qd ad hoc
filius dei descendit ut verbo et facio voca
ret homines ad salutem. Unde ipse dicit Jo
hannis. iii. qd deus sic dilexit mundū. ut filii
suum unigenitū daret. ut omnis qui credit
in eum nō pereat. Joh. i. Ego veni ut vita
babeam. Et Matth. xxiij. Venit filius bo
minis querere et salutem facere quod perie
rat. Idez Luce. xii. Hinc Joh. xv. dicitur
Si nō venissem et locutus eis nō fuisset
peccatum nō haberent. Ad hoc significatū
ipsi voluntam crebris vicibus dicere ad ho
mines istud verbi quod hic ponit. venire
qñs post me. vi. Matth. iii. et I. u. v. qñs
ad me. vt hic. Et Joh. v. Omnis qd venit ad
me. cu ergo aperte vocat nullus excusari
potest. ad Roma. ii. Quapropter inexcusa
bilis es o homo. Job. xx. Huc ergo nō ha
bent excusationem de peccato suo. P̄ncip
alē regula aplūs ponit. qd in statu legis euāge
lice regula est qd ignorans ignorabit. Lo
rinth. xiiij. Hcdm. documentū est. qd licet tui
anis necessarie sint oēs v̄tutes. maxime m
būilitas. a qua se Christus denominare voleat.
vt rex humilitatis. et dominus misericordia.

¶ Dnica quinta post octa. Epiphanie

¶ At ideo Christus sepius nos ad humilitatem magis q̄ ad alias virtutes inuitat. **H**ic ut pater Barth. xviii. Nisi efficiamus sic parvulus iste. Et Luce. xvii. Omnis qui se exaltat humiliabitur. Et Luce. xxij. Qui voluerit esse maior. sit sicut ministrator. Et ratio. quia humilitas ē radix omnium fructū. redit Ambro. Et ideo salvator non ait. Discere a me mundū fabricare. et omnia in eo creare. miracula facere. mortuos suscitat. sed discere quia humilis sum. inquit Aug. in li. de ver. do. vbi eriam vocat humiliare fundamentū totius fabrice spūalis. Tertium documentū est. q̄ vita Christi debet esse quieta mente. sed laborio / sa corpore. ad significandum hoc quod dicitur Christus. Inuenies requie animabre/ stris. Doc contra oculos virgines. viduas. et vetulas. que in H se dicunt maxime esse christianas et contemplatiuas si occident laborantes. Cum tamen vita euangelica ē re quies animarū nō corporis. Unde dicitur in ps. Labores manū tuarū quia manducabis. Bequid. **V**eritas es. sc̄z in p̄nti. et bene tibi erit in futuro si bec facies.

¶ **D**ixi tertio. ¶ in ultima parte euangelij iugū legis diuine suave esse probatur. cum dicitur. Iugum enim meū suave est et onus meum leue. q.d. Christus. ideo debet iugum meū potius q̄ iugum veteris legis portare. quia iugum veteris legis erat graue propter multiplicarem mortalium. propter austeritatez iudicialeū. propter defectū sacramentorum iustificantū. Sed sic est euangeliū meū. q̄ est iugum suave et onus leue. q̄ ad ipsum portandum sufficit sola caritas. Unde Rabanus dicit. Quid suauius ingo Christi. quid onere levius. abstinere a malo. bonū velle amare omnes. odire nullū. eterna sequi. p̄ sensib⁹ non capi nulli inferre aliquid qd̄ si bifieri nō vult. Et Gregorius moral. dicit. Qd̄ grāne mētib⁹ nostris imponit qui vitare oīne quod perturbat p̄cipit. qui decūnare omnia laboriosa onera būius mundi monerit. Hic occurrit tria dubia. Primum ē quare Christus voluit apparere mūndo. et nō potius nobilib⁹ et famosis fuit seculū i familiā. rectura. equitatura. vestib⁹. cibis. thesauris. et alijs. Rūdeo fuit Gregorius. hic ad hoc humilem se exhibuit. ad hoc dubia contumeliaz. ad hoc torsionū prou-

bra et passionū tormenta toleravit. vt superbum hominem nō esse doceret deus.

¶ Ecce prima causa sc̄z ratione nostre exemptionis ploratis. Secundo ideo. quia fuit Christus. ex quo nostre perditionis causa fuit superbia. in salvatore nostro debuit esse humilitas. vt contraria contrariis curarent. Et quibus patet quare ita diues noluit esse potens. Ratio. quia illa sunt vt communiter signa superbie. Christus autem venit facere et docere in se. ideo debuit h̄e signa humilitatis in vestitu. in familia. et in omni vita sua. Et quo patet q̄ sicut evidenter signum perditionis est superbia. ita salutis humilitas. Qd̄ patet. quia sicut illi sequuntur dyabolum qui est rex super omnes filios superbie. ita isti ep̄m. qui dicit. Discite a me. quia misericordia sum et humilis corde. et sic vitrobiq̄ verum signum. Secundū dubium. Vnde est q̄ multis videntur esse grania p̄cepta legis euangelice. cū tamen dicantur leuiā. Respondeo fuit Augustinus. in li. de verbis domini q̄ omne hoc est ex absentia gratiae spiritus sancti. q̄ cōscito adest omnia apparebunt facilia. quia spes future beatitudinis omnia alieniat. Et hoc est quod dicit. Rabanus. super illud. Barth. vii. Arta est via que ducit ad vitā. Arta est inquit in principio sed processu tēporis ineffabilē dulcedine dilectionis dilectata. sicut dentib⁹ obſtupentib⁹ in hoīe in principio grauat comedere quod postea delectat. Et glosa sup̄ illud. i. Joh. v. Mandata eius grauiā nō sunt dicit. Due in natura sui dura sūt et aspera. amor dei et spes premiū facit esse leuiā. Propter quod dicit. Henricus de virginaria. li. xxiiij. de perfectione interioris hominis. c. xvij. Qd̄ qui dicit sibi grauem viā euangelicā. suam imbecillitatem non illius grauitatem accusat.

¶ Tertium dubium. Utrum iugū legis nomine sit leuius ingo veteris legis. Videretur enim q̄ non. cum ibi phibeat solum manus ut non occidas. hic autem animus. vt nō irasci. Ibi actus. hic concupiscentia. Qui viderit mulierē ad concupiscentiū mechatus est eam. Barth. v. Ad hoc respondeo fuit Thomā in iii. Sniā. dist. cl. et prima sc̄de. q. vii. arti. iiiij. Qd̄ lex verius est granior multiplici de causa. Primo. quia letvetus nullo modo iustificabat cauſando iusticiam infusam. que est a solo deo per gratias sed solū docebat. q̄ in obseruatiōe māda.

torū eius forma iusticie cōsistit. que grauis sima est. Secundo grauis erat. qz phibēs p̄cm̄. specialem reatum ad debat. in qntu. nō solum naturalē legem transgrediebat. sed etiam in qntum legis scripte transgresor erat. Tertio quia solum temporalia promittebat. et si promittebat eterna. hoc satis obscure et in figuris occultis. Un Debreoz. 1. d. Umbram habens lex futurorum bonoz. Modo certū est qz facilis qui libet servit pro eternis qz p aduc. Quarto quia illa lex erat timozis. noua at amoris. quia data est ex maxima charitate effusione sanguinis christi. modo facilis qz implet ex amore qz extimore preceptum. Quinto lex vetus artabat ad multa ceremonialia. etiā iniuitos. Unde et si non fuit peccatum tangere morticinū. tamen si nō facebant ea que in lege ppter hoc mandabant peccabant mortaliter. ad qz noua lex non artat. et si ad aliqua tamen ad pauca. Nam sicut refert Augustinus ad inquistiones Januarii. Rabi Moyes enuerat precepta legalia plus qz mille sexingenta. ad que omnia tenebantur. Noua autē nō habet nisi septem sacramenta. ad quoniam quedam nō omnia tenentur. ut ad ordinē et matrimoniu. Si autem dī qz in moralibus plura prohibet noua qz vetus. Dicendum est. qz hoc verum est. sed cum hoc auxiliū ḡre p̄fert ad omnia implenda. qz gratia omnia leuiat. fm. Augustini. et cuz hoc habemus adiutoria multa sacramentorū. Unde fm. Scoti. Et si potuerūt mereri grām pro p̄mo modo. bene quidem. s̄z ad grām p̄cipiendā nō habuerūt aliquid sacramentū p̄ter circumcisionem. que fuit cōtra originale. Humiliter dicendum est de iudicalibz. qz valde pauca sunt a xp̄o tradita. liceat per eos qui habēt declarare legem christi. et statuere leges in ecclesia vt principes plura sunt superaddita. ad que etiā tenent fideles obseruanda. vt in canone distinc. r. c. j. P̄terea de difficultate virtutisqz legis nūc apparet qz qntū ad acr̄ exteriores lex vetus est grauior. quia plura ceremonialia et iudicalia. Quantū autē ad interiores actus qui sunt implere dele etabiliter opus virtuosum. grauior est noua. quia prohibet animū et motū interiorē. et qz ex amore impleant precepta. Et sic lex noua nō amanti est difficilioz. s̄z facilius amanti. quia virtus delectationē habz annexam. per quā homo faciliter implet opus virtuosum. Ex his infero corollarie qz lex noua est perfectior lege veteri. ppter plura. Primo quia fini p̄mūqz coqz immediate aperit ianuā celī. Vetus autem destinabat ad limbū. Secundo qz veratur circa bona ḡre et glorie. illa circa bona nature et fortune. Isa. 1. Si audieris me bona terre comedetis. Tertio qz complicitor nō indigens suplemento. compendiosior. qz uno verbo impletur. Roz. 1. Qui diligie p̄mū legez impletur. Utilior qz vtriqz scilz corporis et animā beatificat. Ideo dī semita salutis noſtre. qz paucorū instrumentis indiger. Et qz remouet ceremonialia et molatiōes. et offert do p̄spūrum contrubilatū contriti cordis Item p̄fectior in hoc qz phibet nō solum manū sed etiā animū. Et si dices. tamen etiam vetus hoc prohibet dicens. Non cōcupias. Respondeo. qz hoc est in paucorū. qz solū in duobz p̄ceptis. scilz mechiae et auaricie. Et licet prohibeat mechiae interiore. tñ transgressorū nō infigetur pena. fm. Iram. in plogo sup. Matheū. Item patet h. qz capro consilio difficultissima nonē legi. qd est diligere inimicos. h est facilis qz imolare agnū pascalez. Rano. qz ad diligendū quelibet hominē natura inclinat. Secundo qz talis dilectio nullū dannū infert. sed vtriqz comodū. Tercio qz dilectio magis confortat tam corpus qz animū. qz odiū. Prouer. xvij. Animus gaudens etem floridam facit.

Dñica quinta. II. Sermo. XXXII

Onfito et tibi pa
ceter dñe celi et terre qz abscondisti hec a sapientibz et prudētibz et reuelasti ea parvūl. Matth. xj. Siē dīc magis p̄ Aug. sup ps. lxx. Int omnia qz hominē scire oportet. h est tota scientia bois. scire qz ipē nihil est p̄ sc. et qm̄ quicqz est. ex deo est. et ppter deū est. Hec Aug. Vnde dicere Augu. qz homo p̄siderata sua fragilitate oia sua debet referre in deū et de oibz ḡras sibi agere. et omnia sibi attribuere. Un Gregorius li. xxij. moral. ostendens qz sive sapientia bois. dicit qz ea sapientia affici id ē humilitat nō extollit. nec supbientes quos impleuerit sed lamentantes facit. Et qz

¶ Dñica quinta post octa. Epiphanie

ptz q̄ nō pdest sapia. ymo pl' obest. si nō af
fuerit hūilitas. Hā sic dicit apl's. Scia in
flar. caritas ante edificat. Quidia igit̄ phari
sei nec se nec sua in deum referebat. nec ex
sapia quā habueſt hūiles eē volebat. s̄z po
tius supbia inflari. de se et suis meritis p̄su
mebat. Vincē q̄ saluator venies in hunc
mundū dimissis ill' hūiles dignat̄ elige/
re discipulos q̄b̄ sue diuitias archana ma
nifestaret. q̄s aprobab̄. et illos reprobans
gras do p̄i agit di. in ybis p̄posis. Confite
tor tibi p̄i dñe celi et terre. q̄z tē. In quib
ybis ad tria amonemur. Primo ad digne
agendū gras deo exēplo tpi q̄ ait. Lōfite/
or tibi. tē. Scđo inducimur ad deponen/
dū alas supbie et fugiendū vanā gliaz q̄ in
phariseis ad tñ reprehendit. ut merito ab
eis secreta celi abscondant̄. cū dñ. q̄r abscon
disti. Tertio hortamur ad apłecēdū hūi
litate q̄ ad tñ cōmēdat. ut merito p̄fēam
apl's abscondita celestia reuelent̄. cū viciſ.
Renelaſta ea parvulis.

A

Dixi primo q̄ p̄mo i verbis
pinissimā amone/
mur ad digne agēdū gras do exēplo tpi q̄
ait. Lōfitor tibi do. p̄i tē. Et certe dignū
ē agere homini gras do. exq̄ fili⁹ dei p̄sub/
strial p̄i laudat cū et gras agit sibi. Eccl.
xiiij. Magna gla ē seq̄ dñm. et exq̄ ois cre
atura p̄fitet et laudat nōmē suū. Unū p̄a. de
deo dicit Lōfessionē et decorē induit. vbi
dicit Innoc. Q̄ deū laudat et magnificat
om̄s creat̄. q̄z laudib⁹ q̄b̄s dā vestib⁹
vndiḡ circūdar⁹ est. Unū dicit. Lōfessionē
iduisti. Lōfessionē appellat landes creatu/
raz q̄ illi⁹ magnitudinē p̄fitet. et qd addic.
et decorē. id dicit. Quia i decorē creat̄az. de/
cor illi⁹ agnoscit q̄ creat̄as fecit Hapie. viij
Quāto magi⁹ speciosior̄ ē dñator eoz qui
eas fecit. Unū ḡ ois creat̄a p̄fitet dei boni/
tate. dei potēciā et sapiaz. magi⁹ hō dñ assur
gere ad hīmōi Lōfessionē laudis p̄ deuotam
grazactōis. H̄uit at tria i ybis thema
nis inducētia et monētia hoīez ad grazactōz
actionē deo facienda. s. collatio bonoz gra
tuoz i eo q̄ ip̄e fecit se nob̄ p̄m. Unū dñ.
Lōfitor tibi p̄i dñe. Scđo bonoz gle et
celestiū. in eo q̄ ip̄e est dñs celi. q̄ nob̄ celiū
referunt i p̄mū. Tertio bonoz nafē et for/
tune. i eo q̄ ip̄e ē dñs terre. q̄ nob̄ oia terre
nascēta dedit ad ybiū. Perito igit̄ laudan
dus ē a nob̄. cū ab eo oia habeat̄. Et p̄mo

ab ip̄o hēm⁹ bōa grē. q̄r ip̄e ē origo om̄iū
bonoz gratuitoz. H̄ic em̄ mare est origo
om̄iū fontiū et fluminū. Ira dñs ē origo vnu
tū et sciar. Ip̄e ei est dñs vnu. vt dñ i p̄s.
Et ip̄e dñs sciar dñs ē. j. Rej. Ab ip̄o ē p̄tū
nētia carnis. cordis iudicia. rectitudō vo
lūcat̄. Si q̄s calter ingenio. si q̄s niter elo
quio. si q̄s morib⁹ placet. Inde scie. Unde
sapiē fmo. Thesauri siqdē scie et sapie oēs
absconditi sūt ibi. Quid casta psilia. iusta. iu
dicia. sc̄a desideria. misericōdie fonti illi⁹ sunt
Que oia er̄a a deo effluuit ut qdā flumina
ne cito exsiccēt et fluere cessent. ad deū cōti
nuo debet reuovere ut iter̄ fluant. Quia ve
dicit Hapies. ad locū vñ extēt flumia re
uertūt ut iter̄ fluat. Qd sit p̄ confessionē lau
dis et grazactōis. Unū apl's dicit. In oib⁹
gras agētes deo. Hoc est vt ait Berñ. sup
cantica ser. viij. Quicq̄d sapie q̄cqd vnturis
te hīz p̄fis. vnti dei et sapie ascribe et de
puta. Et licet infinita sūt dona gratuita. p̄
q̄bo ei dēm⁹ gras agere. m̄ illud q̄ p̄cipiū
occurrit q̄ dignat̄ est fieri p̄i n̄. Deut. xx
ij. Nūqd nō ip̄e est p̄i tu⁹ q̄ possedit te et fe
cit et creauit te. Et Mat. xxiiij. Pr̄s nolite
rob vocare sup terra. vñ ē em̄ p̄i vñ i celo
Iste p̄i adeo ē benign⁹ q̄ om̄ino nichil h̄z
seueritas. eo q̄ ei p̄priū ē sp̄ misereri et par
cere. ut dicit Greg. Prop̄ q̄d dicit apl's cū
pr̄s misericordia et deū tot⁹ solatiōis.
ij. Lox. i. Ostēdit at homini cūlib⁹ tripli
ce graz et misericordia. p̄q̄ a q̄lib⁹ ē glorifican
dus et laudād⁹. Nā ip̄e ē clemēs i suscipiē
do. erga penitētē et terrātē. Diligēs i p̄uidē
do. erga deficitētē larg⁹ et magnific⁹. erga
petētē. De p̄mo quo ē clemēs i suscipien
do. erga penitētē. hēt Lu. xv. de filio pd̄i
go. quē reuertētē cū lōge adhuc eēt vidit
eū p̄i p̄ appropinquationē et misericordia mor⁹
ē p̄ compassionē. accurrit̄ p̄ pietatis accelerata
tionē. cecidit sup collū. p̄ grē recōciliatōe.
et osculat̄ est p̄ dilectōe. Et ait. Rito. p̄fer
te stolā p̄mā innocētē. et date ei anulū fidei
formate. et calciamēta bonoz op̄m. Ecce
misericordia isti⁹ p̄nis. q̄ a reo reuertētē n̄ exigit
sed tribuit. Quicq̄d adeo benign⁹ ē vt q̄ntū
cūq̄ offendat̄. nō possit obliuisci miserari/
onū suaz. Iuxta illud Isa. xlir. Nūqd m̄
p̄ obliuisci infan̄e suū ut non misereat̄ fi
lio vteri sui. Misericordia et si illa obliuta fue
rit. ego nō obliuiscar tui. Scđo apparer mi
sericordia et grā isti⁹ benigni p̄nis. quia est

n̄ z

diligens in puidedo. Nam ipse est sollicitus
 de nostra salute propter nos. Et appetit ista sol-
 licitude in eo quod filius suus misit in mundum.
 ut dicitur Iohannes. iii. Qui venies more sapientis mu-
 lieris. dragma perditum et oue amissum. anima
 dico humanam. ita sollicite quisivi quod etiam propter ea
 et ad crucem ascendi. et ad infernum ut ea crip-
 ter reduceret descendit. Hinc igitur ait. Dominus
 sollicitus est mei. Et hec sollicitus est propter deum vna
 aia humana quam de torno mundo. Ita illud
 "Huius quod cura est deo deo bobus. Hinc dicit Bernardus.
 super canticum servorum. quod licet deo incubat gu-
 bernatio et administratio totum creare. in oia
 ista deo facit propter hoies. de quod solo cura est deo.
 sicut dicit apostolus. Omnia inquit propter electos.
 Et hoc prudenter dei sit erga oem creaturam.
 tamen cura eius est erga solium hoiem. De quod
 dicit Petrus apostolus. Omnia sollicitudinem
 priuicierum in eum. quoniam ipse est cura de vobis. Ele-
 re magna cura deo erga aiam. quoniam ita dile-
 cit ut se daret pro ea. Hoc est enim omnis errans
 cuius cura etiam super nos. cure gregum. et angelorum
 est plata. Denique illis expositis pastor desce-
 dit ad istam quae uult diligenter. Inuenient non
 redditus. sed reportauit noua facies angelis
 festa gaudiorum. Qui ergo prius habuerunt dignitatem
 est ponere. certe cura ei habebit. Hoc ille
 finaliter vbi est. Pro tanto itaque beneficio aie
 impensum quod dubitat dignas esse gratiarum
 actiones deo refundendas. ut sicut ille aie libe-
 rationi fuit interita. ita aia illius honori inten-
 dat. Unde dicit Bernardus. in persona aie super cantum.
 seruorum. tracras illud spose. Dillectus meus mihi
 et ego illi. Ille mibi et ego illi. Ille mibi.
 quod benignus et misericors. ego illi. quod non sum
 ingratus. Ille mibi per gram ex gratia. ego illi
 gratia pro gratia. Ille mee liberatori. ego illius ho-
 nori. Ille salutari mee. ego ipse voluntatis. Ille
 mibi non alteri. quod non audio voces alienorum.
 Hoc dicit Bernardus. Tertio benigntas illius propter ap-
 pareret quod est largus et magnificus erga pertinentem
 Job. XVI. Si quod perierit per te in nomine meo
 dabit vobis. Et quod dat propter te reddet. certe gratia
 et gloria dabit dominus. Et dicitur. Lu. XI.
 dicitur. Si vos cum sitis malis homines dare bona da-
 ta filiis vestris quanto magis propter vestrum dabit spiritus
 bonum pertinetibz se. Maria largitas dare se
 spiritum. Spiritus autem sanctus est idem cum pietate et filio.
 Vando ergo spiritum sanctum dare se tota trinitas
 Unde propter tantam gratiam et benignitatem merito est lau-
 danda clementia sancti patris dicendo. Confiteor

tibi pater. Secundum quod debet monere hoies ad
 gratiarum actionem deo facienda est collatio bono-
 rum celestium. si bonorum glorie. et huius tangit in eo
 quod ipsi profiteantur prius quam dominus celum.
 Unde dicit dominus. Sic laudavit eum David qui dicebat.
 Confitebor domino in iustitia eius et psallam non
 mini domini altissimi. et ab hoies non domini
 Lu. ii. Gloria in altissimus deo. Et merito
 laudandum est taliter dominus in celo. Ite ei celum crea-
 uit. non propter se sed propter hoies. Non enim indigit
 celo taliter loco pertinente. quod ipse manet extra
 oiam et intra oiam et super oiam et infra oiam. inquit
 Propterea super Ezechiel. omnes viii. Unde ipse per prophetam
 dicit. Celum et terram ego impleo. Creavi et
 celum. propter angelos. et angelos propter homines. et
 omnes in populo. Angelis suis mandamus de te. Et
 ad Hebreos. ii. Deus fuit administrator ipsius
 ad hunc regnum ut hoies simul cum angelis in celesti
 gloria exultent. Propter. Exultabunt scilicet in gloria
 Perito igitur est glorificandus ab hoies quoniam tan-
 ta gloria fecit propter hoies. ut eum secum faceret
 participem. Deinde. Lu. ii. apparet principis
 pastor. tunc et vos apparebitis secum in gloria.
 Gloria autem illa perficit in clara noticia visionis
 dei cuius perfecta laude. Tunc enim videbis
 eum sicut es tu. Iohannes. Et facie ad faciem
 ut dicit apostolus. Tunc laudabimur creatorum
 omnium et largitorum bonorum celestium. Ita illud
 psalmus. In deo laudabimur tota die. Tunc per
 tebimur ei in seculum super orbem quod fecit nobis
 Tertio quod debet mouere hoies ad gratiarum
 actionem deo facienda est collatio bonorum naratu-
 rum et fortuitorum. Huius tangit in eo quod ipsi dicit
 preterea suum dominum in terra. Sic enim est gloriosus
 in sanctis suis celestibus. Unde non oblinias
 pauperum suorum in terra. Unde ipse dat elecam
 omni carnem. et in ipsum oculi omnium speraverunt
 de illis etiam in tempore. Aperierte ei et manum
 suam implente bonitate. Ite per multiplicata
 frumenta et fructum vini et olei. Ite per rosas
 et pinguedinem terre. Ite per dat pane nigrum
 quotidiane. et ipse disuaderet sollicitudinem per
 lium. et sufficientem ponens puerorum. Dicit
 vi. Nolite solliciti esse di quod madice aut
 quod bibas aut quod opiemur. Sicut enim per vestrum ga-
 bis oibz indigeret. Pro hunc est taliter necessario
 laudandum et glorificandus est deus. Quatenus
 per hoc talia quod largitur sic incedat ut non
 amittatur eterna. Sed fuerit a multis hodie possit
 de querere. Si ergo suu pater vestri vobis est honor
 me. et si dominus ego suu pater vestri vobis est honor
 me. et si dominus ego suu pater vestri vobis est honor

lachie. iii. Siquidem honorem per bonorum

¶ Dñica quinta post octa. Epiphanie

et timore omnipotentia regrit ab homine.
Honorauit hoie in creatio triple. Prior
qr fecit eum cu delibera deo. **H**en. i. Faciam?
hoie. **S**ecundo qr fecit eum ad ymaginem suam
ibidem. Tertio qr preposuit eum oboe creature
ibidem. Debet ergo merito honorare. Timore
autem dem ei. qr est dñs celi et terre. et sic omni
potest. **D**ath. p. Timere eum q præteriæ et
corp' mitte in iehennam. Non ergo fr̄es pigris-
mur affligerem ad gram redditum qui no-
biscum fecit rancam misericordiam et gram in omnibus
finimis. **J**uxta illud. **D**anti mihi gratiam
dabo gloriam. **T**u dñs deus. **I**ste es laus tua
q fecit hec maglia. Et **D**an. iii. dñs. Laudo
magnifico et glifico regem celi dñm tere. **B**

¶ Diri secundo q in his pre-
missis induci-
mur ad deponendum alas supbie et fugiendum
vanam gloriam q in phariseis tm reprehendit.
ve merito ab eis secreta celestia abscondit.
cu dñs. Abscondisti hec a sapientibus et prude-
tibus. Hoc loco non reprehendit sapientia vt e' do-
nū spissanci. nec prudentia vt est vna q'
de quatuor cardinalibus. sed abusio vtriusq.
q. Unde licet sapientia sit donu spissci qn ea
h' a deo se h' credit et operatur. vt dñs. **Jaco.** i.
Si q' indiger sapientia potius erit a deo. Et
Ecc. i. Quid sapientia a dño deo est. m si h' credit
cam h' a seipso et p meritis suis. vel
credit h' cam cu nō habebat. non est donu
dei sed vicu spiss maligii. Tales enim ar-
gueb' pba dñ. Ue q sapientes estis in oculis
vni. Et aplus **Roz.** i. Putates se sapien-
tes. stulti facti sunt. **S**ic etiā ē et de prude-
tia. de q aplus ad **Roma.** vii. ammonet di-
solite prudentes esse apud vosmetipos.
Falsa ergo est sapientia et prudentia phor. qui
cum dñm sapientie et prudentie cognovis-
sent. nō sicut dñm sapientie et prudentie glori-
ficauerunt sed evanuerunt in cogitationi-
bus suis. et obscuratus est insipies coeoz.
Nam purantes se sapientes stulti facti sunt
vt dñs. Non ergo reprehendit h' sapientia vt ē virtus
aut donu. sed vt elatio metus et rumor ani-
mi queritatem impedit. et vt sapientia aditum clau-
dit. **J**uxta illud **Aug.** in libro p'sitionuz.
Autem metus obstatulum est vitas. **P**ro q
scindit q sapientia et prudentia que h' rephe-
ditur est triplice. Prima est in acquirendis
dunitis. **S**cda in gustandis deliciis. Ter-
tia in inferendis maliciis. **P**er prima dñs. **Ba-**
ruth. iii. **F**ilius Agar excolexerunt prudentiam q

de terra est. Qui argenteum thesaurizant. et
aurum in q' fidunt homines. et nō est finis
acquisitiōis cor. nec iniectio opm illoz. **E**x
seq'. **Q**uid p'fuit illis illa prudētia. Exter-
minati sunt inqt et ad inferos descenderunt
et alii in locu ipoz surrexerunt. **V**e his etiā
prudentibus dñs. **Luce.** xv. **F**ilius inq' huius
seculi prudentiores sunt filii lucis in gene-
ratione sua. **H**uic sicut si dicissem. ita pru-
dentes sunt sicut filii lucis. **H**uc autem dicit
prudentiores. ad p'fusionē vtriusq; nostraz. q'z
illi ardētus queritur p'palia q' isti eterna. **U**n-
legit in vtris partz. q' quidā ep's vidēs qmā
dam mulierē ad seculū se ornantem dixit
ingemiscendo. **D**e' omnipotens qd facio
etq' viii' diei ornat' istius mulieris. roti'
vite mee ornatū supgauit. **Q**uātā em' diligē-
ria qnta pigmenta qnta ornamēta ista ad-
hibuit vna dic vt placaret seculo ad vnaq;
horā. et ego nihil horū apud me feci vt pla-
cerem deo in mente in perpetuū. timeo ne
h'c mibi de' in iudicium. p'ductur' sit i testi-
moniū. **S**cda prudentia et sapientia cōsistit in
deliciis et voluptratibus. et est illoz q' sūt siles
brutis. quorū sensus est in bonis pascuis
eligidis. **Lcc.** xix. **N**on est cogitat' bonus
prudentia peccator. sed cogitat' impij est
exercitio. q' si dicat execrabilis est et male/
dicta hec prudentia carnis. q' est mortis in
ductina. **U**n ad **Roma.** vii. dñs. **P**rudētia
carnis mors est. Tertia prudentia cōsistit i
inferendis maliciis. que est filiorū dyaboli.
De q' dñs. **H**en. iii. **S**erpens erat callidior.
Alia l'ra h'z. prudentior cūctis animatibus
terre. **D**o' exponēs aplus dicit. ii. **Roz.** xj.
Timeo ne sicut serpens. **U**na leditū astu-
cia sua. ita corrūpank sensus vii et excidat
a simplicitate que est i xpo ihu. **O** pessima
prudentia serpentes. de q' dicit **Aug.** iii. ser.
iii. ad heremitas q'bz totū venenū i guta-
ture. vt in p'mptu possit hominez occidere.
Tales fuerunt isti pharisei q'bz v'ras xpi
merito fuit absconsa. eo q' fuerunt multum
astuti in acquirēdis et cōgregandis p'alibus.
in deliciis et voluptratibus. in inferēdis
primis molestiis. et maliciis inexcogitabi-
libus. **I**deo quia hec sapientia nō fuit de
sursum sed fuit terrena. q'ntum ad eorum
anariciā. animalis. q'ntum ad eoz gulam et
lasciuia. et dyabolica q'ntum ad odiū. fra-
ternū et excogitata maliciā. **I**deoq' merito
dicitur de eis. **U**nia abscondisti beca sa-

pientib. **H**ed nō sic frēs dēm⁹ eē sapientes ⁊ prudentes qn potius triplice aliam sapientiā ⁊ prudentiā acquirere debemus. **N**uarū prima est in expugnanda inimicia dyaboli. **D**e q̄ **P**ath. t. **E**stote prudentes sicut serpētes ⁊ simplices sicut columbe. **d**icit **A**ug⁹ in ser. iii. ad hebitas. **O** prudētia serpētes in h̄ marie p̄sistit. qz dum ledi suspicat totum corp⁹ pro capite exponit. **H**ic nos libentius debem⁹ expōnere corp⁹ nost⁹ om̄ib⁹ penalitatib⁹ q̄ t̄p⁹ q̄ est caput nost⁹ in honore suo aut in preceptis suis offendi p̄mitam⁹. **I**uxta illud **D**an. viii. quod dicit **Z**uzanna. **D**eli⁹ est mibi incidere in man⁹ bōminū q̄ derelinqueret legem dei mei. **H**oc est dicere. meli⁹ est vt p̄cūtiār in corpore q̄ in capite. **S**ic fecit **A**ndreas **P**etrus **B**artholomeus. **S**ic **A**gnes **D**orothea **K**atheria **B**argaretha. Et alii q̄ vt gloriarentib⁹ ad tormenta ne fidem p̄derent ipsi. **S**cda prudētia christiano⁹ est in dispensanda temporali substantia. **D**e qua **o**r **L**uc. vii. Quis puras est seruus prudens et fidelis quez ostendit dñs sup familiā suam. vt det illis cibum in tpe. **Q**uod **A**ris. exponit de quo libert̄ christiano⁹. q̄ ideo accepit a deo terre nā substantiā vt de ea faciat opa p̄ieratis. **I**sta est prudētia formice⁹ q̄ colligit in estate vt habeat vñ riuat in hyeme. **A**d quam **H**alomon remittēs auarii quemlibet ait. **V**nde inq̄ piger ad formicā ⁊ disce prudētia. **H**ed certe multi dedignant prudētia formice. qz parvū animal exile ⁊ imundum. **N**uib⁹ offero camelū q̄ adeo prudens est. vt cū sentiat se h̄c magna gibbositate q̄ p̄hibet eum intrare oſtū dom⁹ curuāt genua. **E**t sic humiliat̄ ⁊ incuruat̄ intrat dominū. **R**aro tñ dines eū initat̄. q̄ sc̄ies quia dominū celestē intrare p̄t diuitias nō posse nō deponit eas p̄ distributiōne elemosynaz. **T**h̄ qd deterius est mala malis cu mūlans more herinac̄ diuitias velut pomis se inuoluit. qbz graui⁹ tandem domus redire nō p̄t. et sic occidit̄ a venatorib⁹. **E**t de istis vez est illud **L**u. xviii. **F**acilius ē camelū p̄ foramē acus trāſire q̄ diuitie in regnū celoz. **P**onit aut̄ h̄ facilius nō p̄t nec cōpātue. qz abusivē. qz ⁊ camelū trāſire p̄ foramē acus ⁊ diuitie intrare i regnū celoz vñq̄ est ip̄ossible. **T**n possibilius est camelū trāſire p̄ foramē ac⁹. i. min⁹ dis-

ficle ⁊ min⁹ impossibile. qz h̄ p̄t facere de sine lesionē iusticie sue. qd nō p̄t facere saluado dīnitē impiū ⁊ imisericordē. **E**tio dicit **H**erm. **O**x facilius est camelū trāſire p̄ foramē acus. qz camelus bz vñ p̄odus diues duo. vñ p̄priarū possessionū ⁊ terrenaz diuiniaz. aliud p̄prior⁹ p̄cōr⁹. **S**ic exponit facilius. i. min⁹ ip̄ossible ē came lū trāſire p̄ foramē acus. **T**ertia prudētia bona xpianor⁹ est in p̄cauēda fallacia. **D**e q̄ dicit aplus. i. **P**ec. viii. **E**stote prudentes ⁊ vigilate. **I**sta prudētia priuet ad platos. q̄ debent vigilare ⁊ custodiare vigilias noctis sup gregē suū. **Q**uā prudētia xp̄s docē aplis ait. **E**stote prudentes sicut serpētes. ⁊ simplices sicut columbe. **N**ō trācas **A**ugustin⁹ in sermō ad heremitas p̄dicō ait. **D**uo h̄ p̄cipiunt. quoz vñ sine alio nō valent. **S**implicitas em̄ sine astutia stolica reputat̄. **A**stutia em̄ sine simplicitate supbia cōprobat̄. **H**oc est tantū dicere. volo vos esse sapientes in bono. simplices autē in malo. vt dicit aplus. **L**et exponit Greg. p̄mo moral. et in pastorali. c. xxxv. **S**ic de brō **J**ob legē. q̄ erat vir simplex ⁊ rectus. ac timēs deū. **T**alis debet esse plāt⁹. q̄ nō liber dñs temporalis. vt in se sit simplex. q̄ nō impliciter vivendo. **S**apiens autē subditos suos p̄cedēdo. defendēdo. gubernando. et p̄ eis vigilādo. **E**t tm̄ de secūdo. **D**ixi tertio q̄ in p̄bis p̄missis horamur ad amplectēdū būilitatē q̄ ad tm̄ cōmēdat⁹. vt merito. p̄t ea aplis celestia secreta reuelat̄. cū dñ. **R**euelasti ea p̄uul. **E**t qd mir. s̄no magnis nec ambulatib⁹ i mirabilib⁹ sup sc̄is p̄uulis secreta celestia reuelat̄. cū ipē dñs om̄iū nō in forma magni s̄i in forma parvuli huic mūndo apparet̄ digna⁹. **I**uxta qd illud **I**sa. ix. **P**aruulus nāt̄ est nob̄. **R**ec̄ igī ordo ymo vā et summa c̄ptas ⁊ iusticia. vt p̄uulus dñs p̄uuloshēat̄ discipulos q̄ secreta suor̄ mīsteriorib⁹ reuelat̄. **C**irca qd sciendū q̄ veri discipuli xp̄i q̄ volvit p̄pē dona ⁊ secreta celestia ⁊ q̄cūq̄ grāt̄ dona debet ee inſtar p̄uuloz būiles. mat̄e in q̄ tuor̄ fructib⁹. **P**rio em̄ p̄uul. et p̄p̄ ab oī ūmūdicia. qz de talib⁹ scribit̄. **P**ij sunt qui cū mulierib⁹ nō sūt coinqnati. **A**pocalip̄. **S**ic q̄libet hō ⁊ mat̄e penitēs q̄z esse parvus **I**sa. i. **L**auami et mūdi chōre. **D**ebet aut̄ esse pur⁹ ⁊ mēdus. **P**rio in coquētōe

Domica quinta post octa. Epiphanie

Jaco.iii. Emundate manus vestras pecatores. purificate corda vestra duplices ait Secdo in locutio Job. xxvii. Beneficiis puram labia mea loquentur. Proverbiis p. Sermo purus pulcherrimus firmabitur ab illo. Tertio in opario. i. Thimo. ii. Ut ros volo in omni loco orare. levates puras manus. i. olationes mundas habentes. Secundo subiecti est parvulus parentibus per debitam obedientiam. Nihil enim tunc differt a servitu. ut dicitur Gal. iii. Sic quilibet seruus Christi deinde subiectus suo superiori vel plate. vel parentibus carnalibus si eos habet. vel spiritualibus si illos non habet. Vii. i. Petri. ii. dicit. Subiecti estote omni huius creature. propter deum. siue regi qui precelentur. siue duabus rationibus ab eo missis. Hoc non adiuvunt bussisse heretici. qui subtrahunt obedientiam superioribus. non regi. non principi. non epo. non cuiuscumque spirituali reverentia. dico. Obedientes sed ambulantes in vanitate cordis et dissolutio corporis sui iuxta voluntatem propria. Unde Ephes. y. apostolus dicit. Subiecti inuice in timore Christi. O constituto ipso Christi dominus rex celi et terre subiectus erat parentibus. ut dicitur Luce. ii. Et pontificibus quibus sceleratissimis. et sacerdotibus indeo in his que ad deum erant. et imperatoribus soluendo thelonem pro se et petrum. Matth. xvii. et faciendo reddere cesari que sua sunt. Et isti maledicti omnibus se subtrahunt. Tertio parvulus est humilis et superbire nescit. sic quilibet seruus Christi. Unde Matth. xviii. Quicquid humilitatis habuerit se sic parvulus iste. haec maior est in regno celorum. Unde cuiuslibet penitenti perfultur Jacob. c. iiii. Humiliamini in aspectu dei et exaltabit vos. Eccl. iiij. Quanto maior est humilitas te in omnibus. Bene dicit Jacob in aspectu dei. ut sit humilitas tua non sicut viri deus intuetur. non ut spocrite humiliantur coram hominibus tamen. Unde et Iacob ait in omnibus. non in una olatione. sed in omnibus. Multi enim sunt qui et si volunt videri humiles in una olatione non tamen in alia. Et ideo dicit. humili te in omnibus. scilicet in potentia. scilicet in dignitate. et sic de aliis. Quarto est parvulus modice reputatus. Sic quilibet christianus non debet se reputare nec bona sua per aliquo licet ea alii reputent. per multo. Unde licet ipse ab aliis exaltatur et laudatur. tamen ipse non debet exaltare. Hinc est quod non est di-

ctum. quod exalta humilis. sed quod se exaltat. Vnde sunt illi qui de nobilitate se iactant. quod de divinitate. quod de elemosynis. quod de ieiuniorum. de longis orationibus et omnia sua reputantur per maximam. quod quid fecerint. dicentur. cogitaverint. Quoniam tamen Christus in toto vita sua non habuit reputari pro aliquo. Unde de eo dicitur Isa. liii. Nec reputauimus eum. Et Abdie. Ecce parvulum dedi te in gentibus. Contemptibilis tu es valde. Quia ergo et praeclarus apud semagnitudinem reputationis superbi elati. Sicut patet de uno eorum Luce. xviii. quod iactabat se de ieiuniorum decimis et aliis. Ideo propter eorum paucitatem presumptuonem et temeritatem absconsa sunt eis divina misericordia. iustitia dei iudicio. et revelata sunt discipulis Christi tanquam parvulis. i. humilibus et contemptibilibus. nullius apud se estimatio. Nos ergo si volumus ut nobis dominus minus voluntatem beneplacitorum suorum aperiat et manifestetur. studeamus esse parvuli et humiles. ut sic ad celestem celsitudinem regnorum nostrorum peruenire mereamur. Quod nobis tecum.

Domica quinta. III
Sermo. XXXIII

Enite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos. Matthei. vi. Non enim ut ait magnus pater Augustinus in libro de libero arbitrio. ostendes unde puerus domini percutitur in hec verba. Voluntas auersa ab incomparabili bono. et auersa ad prius bonum. aut ad exterius aut ad inferius peccat. Et exemplificat dicens. Ad prius puerus qui cum sue voluntate ruit est. Ad exterius cum alio opere vel quecumque ad se non pertinent cognoscere studet. Ad in seruus cum voluptate carnis diligit. Ex quo dico colligitur quod natus est percutitur in hostie nisi cu[m] auertitur a deo ad creaturam. Tunc enim efficiat mala voluntas. non quod malum est quod se vertitur. puta illa creatura. sed quod puerus est ipsa pueratio. Inquit idem Augustinus in libro de civitate dei. Quia igit[ur] fere omnes hoeres in mundo auersi sunt a deo salutari suo. et inuersi post cupiditatis suas currunt ad malum absque ulla paurore. ubi quiter laborantes onerantur et multipliciter lassantur. ut dicitur Prophete. v. Lassati in quietum damnati. sum in via perditos. Iesus filius dei virginis descendens de sinu pueris

ad terras. cōpatiendo labori et oneri p̄tō/ru. eos renocare ad se a tam miserabili ser-
vitate et oppressione digna⁹ est. Qd factus ē
cū eo p̄dicante s̄bo suo dulcissimo vocan/
do ad se pariter et inuictā cūctos oppres/
sos a dyabolo. dicebat. Venite ad me oēs
q̄ laborat et onerari estis re. In s̄bis istis
tria describunt. Primo dulcis ammonitio
xpi. q̄ oēs ad se p̄perare inuitat. cū dī Veni/
te ad me omēs. H̄cō describit̄ tediosa et
miserabilis afflictio hominū q̄ dyabolus
p̄ p̄tm̄ eos fatigat. cum dicit̄. qui labora/
tis et onerari estis. Tertio promittitur de/
siderabilis et solatiosa p̄solatio qua salua/
tor ad se venientes tanquaz suos fideles
seruos consolari se obligat. cum dicitur.
et ego reficiam vos. scilicet cibo eterne fe/
licitatis.

Dixi primo q̄ in s̄bis p̄mis/
sis h̄mo descri/
bit̄ dulc̄ ammonitio xpi q̄ oēs ad se p̄perare
inuitat. cū dī Venite ad me oēs. pulchriū
inuitatoriiū saluatoris nři q̄ ad se veire am/
monet. Dicit ar Robert⁹ bolgor⁹ sup lib⁹
Sapie. cū. q̄ in om̄ib⁹ actib⁹ sine bellis si/
ue pac⁹ dulc⁹ est ammonitio. et ammonitio m̄l/
tum iuuat. q̄ s̄m̄ s̄ba sua rotis exercit⁹ re/
gulat. Nec ille. Ninc est q̄ sicur Valerius
refert dī qđā rege q̄ semp̄ dixit suis multi/
bus Venite. Nunq̄ autē dicit Ite. Sic
rect⁹ r̄ps volens nos animare et amno/
nere. facit inuitatoriiū dulcissimū dicens.
Venite ad me omnes. Tria dicit. Primo
ad vitam horat. venite. H̄cō terminum
vie ostendit. ad me. Tertio generali sente/
tia nullū excipit. om̄es. Primo q̄ ad viam
capescendā horat dicens Venite. scilicet
a statu culpe ad statu grē. et a statu grē ad
statu glē. Venite inq̄ p̄mo q̄ viā mādato/
rū. Dat⁹. xii. Si vis ad vitā ingredi ser/
ua mādata. Et Dat⁹. xiiij. Om̄ia parata
sunt venire ad nuptias. Et Lu. xij. Di/
sic seruū suū dicere inuitas et venirent̄ sc̄z
p̄ viā mādatoꝝ. q̄ est via lata et patēs. Se/
cundo venite p̄ viā s̄filioꝝ. q̄ est via secunioꝝ
et q̄si semira a latronib⁹ tuta Dat⁹. xii. Si
vis p̄fect⁹ esse vade et vede oia. H̄t̄ dicens.
Si no vis spoliari a dyabolo. nihil habe/
as. Divinit̄ siqđē sunt laque⁹ omnib⁹ ince/
denib⁹ ad dei. Eo q̄ dicit apls. Qui vo/
luit diuites fieri incidit in repratioꝝ et in
laque⁹ dyaboli. Ninc p̄s aut p̄querendo.

In via bac q̄ ambula bā. abscođerunt s̄/
perbi laqueū mibi. Et seđf. Et funes extē/
derūt in laqueū. iuxta iter scandalū polue/
runt mibi. Scandalū dicit diuitias. quia
multi p̄ eas offendunt. Unde dicit Salo/
mō. Beatus dives qui inueni⁹ est sine ma/
culā. et qui post aurū nō abi⁹t. nec sperauit
in pecunia thesauris. Et est dicere. Beatus
q̄ non fuerit scandalizat⁹ in eis. Multū ei
pter diuitias perierūt. Sicut patet de dī
uite Luce. xv. Et de alio Luce. xvi. Quis
omnib⁹ renuiciat. p̄ter xpm̄ nō bā scāda/
lifetur aut capiat a dyabolo. Juxta illud.
Lantabit vacuus cozā latrone viator. Et
Gregorius dicit. Depredari desiderat qui
thesaurū in via publice portat. Et se sic est
quia paupes semp̄ securi⁹ sunt. diuites au/
tem nūnq̄. Juxta illud Leuitici. Terre/
bit eos sonitus folij volant. Et Job. x.
Cum fuerit pax inimicis suspicantur.
Tertio venite p̄ viam superrogatoriū. q̄
est via splendidior⁹. Dat⁹. xiiij. Dñe si n̄
es iube me venire ad te sup aquas. ad He/
breos. xii. Curramus ad p̄positum nobis
cerraem. Per viam mandatorū radit ad
xpm̄ q̄ dat elemosynā d̄ supfluo. Lu. xi.
Date elemosynā et oia mūda sunt robis.
Sed p̄ viam consilioꝝ radit ad christum
q̄ non solum de supfluo sed etiā de necessi/
tate eam dat. Sicut illa vidua de qua sal/
uator̄ ait. Dñes inquit dñuice illō quod
supfluo eis erat miserunt in gazophlanū
becāt̄ vidua misericordia viciū tuū. Per
viām superrogatoriū radit ad xpm̄ q̄ non
solum amico p̄timo indigenā in casu necesse
casum etiā necessitatē bñficia sp̄italia vel
corporalia largit. Juxta illud. Si esurient̄
inūm̄ tuus ciba illū. Et illō. Date p̄ p̄f/
quentib⁹. vt sitis p̄fecti sic p̄ v̄ celest̄
Dat⁹. v. Sed q̄ parū esset viam scire si
nesciret modus incedēdi p̄ eā. idō necessi/
tati⁹ est modus veniēdi. q̄ est triplex. p̄v/
m⁹ sc̄z p̄ fidē vitas. Job. xi. Nemo p̄veni/
re post me nisi p̄ me traterit cū sc̄z p̄ fidē
H̄cōs p̄ amořē bonitas. Lant. v. Veni/
coluba mea in foramib⁹ petre et caueris
macerie. Tertiis p̄ opacōz v̄ne. Job. iii.
Qui facit vitatē venit ad lucē. Et Lu. xii.
Si q̄s venerit post me abneget semetip̄z
et sequatur me. Sed q̄ parū esset fare
viam et modum incedendi per eam nūsc̄d̄

Dominica quinta

retur et terribilis vie, ideo sequitur ad me. Pro quo sciendum quod quidam veniunt ad christum, quidam post christum, quidam per christum. Ad christum veniunt, ut hic. Venite ad me, scilicet tanquam ad magistrum docente discipuli audiendo fideliter. Et quid doces domine ihesu. Obscurio dic nobis. Ecce certe responderet ipse illud Isaie. xlviiij. Ego dominus deus tuus docens te veritatem. Non dicas subtilia, vel curiosas, ut pueri et alii vani, sed veritatem. Quae. Lerte illa que de scribuntur Matthaei. xxiij. ubi querenti quod sit mandatum magnum in lege. Respondens dicit. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et primi tuui sic teipsum. Ecce doctoz vestrum. Doctor adhuc scilicet veritatem, ut tibi deum iurera illud in psalmis. Venite filii audite me, timorem domini docebo vobis. Ecce veritatem doctoz, quia docerem audire, et cum hoc timere. Doctor in super omnem modum scriviendi doceo. Proverbiorum. iiiij. Audire filii disciplinam proximi vestri. Ecce doctoz veritatem. Quam ergo adhuc scolaz meliora rem expectam? aut cur inuanum aurum et argentum in studijs expendim? cum habeamus tam sufficien/tem et breuem doctrinam ad salutem, et magistrum liberaliem et pliun sine precio docentem. Hinc Isaia arguens dicit. c. lvi. Quare appendit argenteum non in panibus, et labore vestrum non in saturitate. Deinde sunt qui veniunt post christum conuersante tanquam discipuli post pedagogum ipsum imitando. Matthaei. xij. Venite post me faciam vos fieri pescatores hominum. Terci sunt qui veniunt per christum parientes tanquam post filium in ipsum credendo. Iohannese. xiiij. Nec potest venire post me ad patrem nisi per me. Et Iohannes. x. Ego sum ostium. Hunc omnibus potest dicere christus. Ego sum via dirigen/gens in conuersatione veritas instruens in predicatione vita ad vitam eternam inducens in passione. Sed quia adhuc parvus es, et riam scire et modum inueniendi, et termini, si non esset generalis admisso omni in differenter ad ipsum, ideo addidit omnes. Venite inquit ad me omnes. Non est enim acceptum personarum apud deum, sed in omni gente quod bona agunt placitum est deo. Iacuimus. Unde apostolus dicit quod non est iudeus neque grecus, non est distinctio aliquis in ecclesia sed omnes sunt equeles per charitatem christi, quod facit diversorum corrum, et

autem unum. Unum nulla est acceptio nec quantitas ad etate, quod ita iuuenis sic et senectus placet dominus. Nec est distinctio quantitas ad generationem sapientiae, quod ita sapiens sicut insipiens seu simplex. Nec quantitas ad generationem divinitatis, quod ita diues sicut paupers. Nec quantitas ad generis nobilitatem, quod ita seruus sic et dominus. Nec quantitas ad conditionem servit, quod ita mulier sic vir. Nec quantitas ad conditionem quoniamcum donorum naturalium fortuitorum vel gratuitorum, quod in fide christi similes in unum diues et paupers. Ideo dicit. Omnes ergo venite ad aquas, omnes venite, nullus remaneat in domo mundi huius, sed omnes exire de domo patris vestri, scilicet mundi, et de cognatione corporalis voluptatis, et venire ad me. Et trahit de primo. ¶

Dixi secundo quod in verbis predictis missis describitur tediosa et miserabilis afflictio hominum ab dyabolus per peccata eos fatigat, cui dicitur. Qui laborat et onerari est. Lerte vero dicit Salomon quod miseris facit prolixos peccatum. Proverbi. xiiij. Qui maior miseria quam esse in labore, et cum habet sub onere. Duo ergo hic dicit de peccatoribus. Primo quod laborat. Secundo quod oneratur. De labore dicit prophetas Iesaiam. Ut inique ageretur laborauerint. Reuera sua est quod non est aliiquid operis seculi in quo non oporteat qui labore boicet. Nam in congregacione perservati et predictis diuitiis non est nisi labor et afflictio spiritus sancti. Vidi osia quem sub sole erat, et ecce osia laboz et afflictio spiritus sancti. Sicut in amore deliciarum et abuso honorum de multum magnus est labor, ita ut dicatur responsio. Lassitudinem in via iniurias. Dicitur. Et attende platea circa hunc maledicit laborum quemcumque oibz pessimis predictis. Nam labor iste est durus, et inutiliter inutiliter inoperabilis. Durus est labor iste, quod boicet cum obiviribus fatigat eos quod omnes posset etiam exteriorum quam interiorum in eo succubunt et decipiunt ab operationibus suis, et ita fatigantur quod ad nullum bonum opus valeretur procedere. Unus democritus significatur per egyptios quem durus laboribus affligebatur filios israel illudentes eis. Illudens democritus permitteret delectatores momentaneos, et solutes cruciatum eternum, et hunc. Domestaneus est quod delectat eternum est quod cruciat. Sufficeret tamen si labor esset dulcis, sed tamen cum habet pulcher et decor, aut honestus, sed ecce labor per se et opus est rilevalde. Unus deprecator dicit. Sapientiam, lauro rutilio est vita eius. Ecce

se valde ē vile. qz i die nouissimo qlibet se
cure noīabit opus suū. vt faber sutor ymo
z tortor. pcrōr aut nō andebit dicere opus
suū. Si em aplū. phibet ne malū opū no
mīne īne vos. multo magis corā deo. Ter
tio istud ē opū nō solū durū z vile. Sz etiā va
nū z inutile. Si em ēēt vile z inhonestū. Sz
tū vtile. aliqd ēēt. Sz ecce omīno inutile est
Iuxta illō Roma. vi. Quē fructū habuist,
tue in qbū nūc erubet. Et Luce. v. Per
totā noctē laborātes nihil cepim? Sapie
iij. Vana ē spes eoz z labores eoz iutiles
z acerbi. vt Boenlli. iij. de Isolatu. psa. vii.
dicit de voluptatib. Quarto ille morbus
qz intollerabiles dolores qz qndā fructuz
neqzllime fructū solet afferre comedentib.
Vñ Isaías cōpat pcrm telis aranee. que
sunt iutiles Isa. lii. Telas aranee texerūt
Eccl. xiiij. Dime opū corrūptibile ī fine de
ficer. z qopat illō ibit cū illo. Sic Ham
son morīedo z puerīedo domī cū inimic
suis perīct cū ill. Nec folū ē instructuſuz et
dānoſum Sz etiā inqetū est etnāl. Siem
eēt post opū pcrī quies aliquid qd ezz. Sz
ecce labor pcrōr interminabil erit Pierc.
vij. Hernier. dis alienis q nō dabūt vob
requiē die ac nocte. Die scz pntz vite. et no
cte scz morti. Vñ ps. Laborabit in etnū z
vivet adhuc ī fine. Jō dī Eccl. xvij. Lumi
qz sumauerit hō tūc incipiet. z cū querer. i
desere putauerit opabif. Sic accidit illi
diniti Lu. xij. q postqz laboranz in cōgre
gadis dūnū. z credidit se desere dicū ē
ei. Stulte hac nocte demōes reperēt iaz
tuā a te. h est dicere. De labore isto q labo
rasti z gregado diuarias venies ad labore
suplicioꝝ crinoꝝ. Lū gralit sit opū pcrī ita
laborofū ita dux. ita vile ita inutile ita dā
nofū ita interminabile. merito ē fugiēdū ab
eo ad rpm. sic agriculta vel colanꝝ a tirāno
fugit ad māsuētū dūm. L De scō qd
dr. Et onerati est. Sic dū q pcrm est ni
mis gue z tñ. q nec celū nec tra ipm porta
re potuerit. Sz subiorti agelꝝ peccauit pene
trādo celū z trā cecidit ī infernū. Jō dī ipo
scribū ī ps. Dū iniquitates mec suggressē
sūr caput meū. z sic onꝝ que guare sunt sup
me. Expōit Inno. Sic onꝝ que guare sunt
qz ingū diaboli nec leue nec suave ē Sz gra
uat. z dlc que sūr sup me. i. quit imp̄sſe et
guates. quit dephmētes et manētes sūr sup
me. vñ Job. viij. dī Quare me posuisti ſritū

tibi. z fac̄ ſum mihi metip̄ quis Isa. lviij
Solute fasciculos dephmētes. Sz queri
Inno. vñ ē qz hō porat tñ onꝝ tñ ſent
R̄ndet qz id. qz aut ē mortuꝝ aut ebrp̄ ſu
riosus. vñ pcrōr ē ſic ſimea q nō ſent ploti
ſibi alligatā qzdu ſedet v̄l iacet. Sz ai vult
ſurſu alcedere tūc plota trahit cā q intdū
cogit cadere. ſic perōr hodie nō ſent onꝝ pcr
sz cōvulerit alcedere ī celū ſcp̄ ſent
eū ī infernū. Job. xxi. In pucto ad ifernū
descēdet. Jō. pphā amonter di. Disrup̄ ſvi
cula eoz. z piciā a nob ingū ipoz. ſ. demo
nū. Nu dī. ſc̄ vinculū z iugū qf fm In
nōc. iſta duo ſunt in qlbz pcrō. auricula. a
amor cupīditas. aut iugū rumor. Vicula
ē amor male accēdes q trahimur ad pām
z ad illūcira. timor eftiugū male hūlūs q
pm̄inur z trahimur ne faciā vrla. Ut
qz ḡ abiciēt ē a nob. Iuxta illō aplī De
bre. xij. Deponet oē pōd̄ z circuſtas nō
pc̄m p panītā currā ad ppositū nob cē
tame apīciētes ī auctorē fidei z ſumato
re ihm rpm. Duo p̄cipit. z ſugā mali z po
ſitū boni. h̄ ē dicere. declīate a malo z facie
bonū. q. d. Reiecto ope diabolī qd ē opū
leue z laboriosū. afflūmte opū dī qd ē ſumate
leue. vñ Pādara xpī guia nō ſit. dī. Job
v. At ſe nō ſit guia. qz ſurſu boiez ſerū nō
deoſu dephmūt. vñ ſit ſic ale amū qz gra
ues ſint ī ſe. tñ aues ſit ſit ſcas ſibi ſues
Sz leues Et ſic baculꝝ q iunat boiz ad cū
dū. qz videat ī ſe pōderofus ē ſm leuis.
Hic est de p̄cept̄ dei. ido currā ad rpm
omi excusatōe ſemora. cū nō bēm aliquid
occasiōne excusādi. vt dicū est. D
Dixi tertio Qz in ſibz pm̄illū
ſolari q ſaluator ad ſerētētā ſos ſuos
fideles ſeruos ſolari ſe obligat. z ego re
ſiciā vos. Dī h̄ Horra ſup iſto vbo. qz ſis
pm̄itit ſolari ſuos tripli cibo. ſ. doctri
ne. eucharift. z gle. Et ſe maria ſolano
q̄ maioz neq̄t itelligi. cū ſicutud ſes alias
ſue ſint ſm naſaz. ſue ſm fortunā ſue fm
grāz. Hi m̄yvolū loq̄ phe ad ſbz ſm illud
tps qz ſps loq̄bat vba iſta ad diſcipulos et
alios pcrōres. tūc reſectō ſita accipieida ē
fm ſignificatōz. p̄imā z imēdīatā ſerētētā
xpī. Inſedebat em ſps tūc ad ſequeritos
recipe q̄ baptiſmi ſacramētū z muſionem
ſpū flanci. De qua reſectō ſueneret p̄e
dixit pphā ī pſalmo. xcij. dicens. Super

Dñica septuagesime

aq̄a refectōis educavit me. aiaz mēā con-
vertit. Dicit Inno. q̄r̄ q̄a q̄ refectōis ibi
significat baptisimū ad līaz. q̄r̄ i aq̄ sit. S̄z
aq̄ refectōis d̄r̄ du ob̄ modis. q̄r̄ reficere ē
reformare. t̄ reficere ē satiat. Baptism̄ ḡ
reficet. i. reformat s̄l̄i rūdīne dei. quā dya/
bol̄ deformat erat p̄ p̄t̄m̄ Isa. i. Lauam̄
z mūdi estore. Blo. lauam̄ aqua baptisimi
Et Zach. viii. d̄z. Erit fons patens domui
David in abluc̄z p̄t̄oř. z mestruate. Itē
baptism̄ reficet. i. satiat. q̄r̄ in baptisimo da
tur sp̄usct̄s q̄ replet et satiat. Q̄ aut̄ dāk
sp̄usanc̄ i baptisimo h̄et̄ D̄ath. iii. Ipe
ros baptisab̄ sp̄usanc̄ t̄ igni. Q̄ sp̄us/
fanc̄ replet habet̄ Acu. n̄. Replet sunt
omnes sp̄usct̄. De hac duplii refec̄e ha
bet̄ Acu. ii. vbi "Pet̄" dicit. Sp̄niaz agite.
et bap̄silet vnuſq̄b̄ in noīe dñi nostri ihu
cpi in remissione p̄t̄oř. et accipietis donū
sp̄usanc̄. In remissione p̄t̄oř. ecce pri
mū. accipietis ecce sc̄dm̄. Sup̄ hanc ḡ
aqua refectōis. dicit iustus educavit me
sic̄ puez. fidei nutrīm̄to. q̄i di. recepto sa
cramēto baptisimū q̄i fundām̄to. paulatim
alia sacramēta recepi q̄ nutrīut̄ aiaz Aba/
cuc. Qui incredulus est nō erit aia eius
recta in semetip̄o. Iul. aut̄ in fide sua ri/
uet. Zech. viii. Aque descedeb̄t ad lat̄?
templi derri. et post subiungit. om̄is aia
vinens ad quā puenerit torrens iste viuet
Et ideo dicit bñ q̄ sup̄ hāc aquā educavit
me dñs. Ad qd̄ aut̄ valeat ista refectio sta
tin subdit̄. animā mēā ad se uerit̄. vt lcz
mūdānis op̄ib̄ nō insūderet vel nō intēdat.
quo min̄ ad eū libere possit currere. Sic
querterat aplin̄ q̄d̄ se dicebat. Hebre. xiiij.
Hō habem̄ hāc manente ciuitatē. Iz futura
in h̄rin̄? Hec ḡ bona est refectio q̄ ita men
te satiat dulcedine dei in p̄nt̄ et obliuiscia
tur delectationē seculi. Phl. iv. Om̄ia ar
bitror et stercor aut̄ xpm̄ lucis facia. Si do
volum̄ loq̄ de refectōe fute gl̄e. tuc nō mi
nus est rez q̄d̄ xps. pm̄t̄es dicit. et ego re
ficā vos. Nā codē mō refectuz se pm̄t̄it
vt dicit̄ est p̄mo. q̄r̄ reficet electos in eterna
gl̄a. i. reformatib̄ de miseria i gl̄az. de cor/
ruptiōe i incorruptōez. de imp̄fectōe ad p̄
fectiōe. de speculo et emigmate ad clarari
sionē. Juxta illud Reformabit corp̄ h̄uili
tas n̄re p̄figurati corpori claritas sue. Phi
lipen. iiij. Doc̄at fieri eū corruptibile h̄ in/
duerit incorruptōez. et mortale h̄ induerit

immortalitatē. Et iterū. Cum uenerit qd̄
pfectū est. euacuabit̄ quod ex parte est. Et
iterū. Videm̄ nunc p̄ speculū in emigmate
tūc aut̄ facie ad facie. Ecce refectio. id ē re
formatio pfecta. H̄cdo i fuſo reficet. i. fa
ciabit totū hoiez. Juxta illud ps. Satia/
bor cum apparuerit gl̄a tua. Ubi dicit In
nocent̄ q̄ hec satietas erit in impletione
desideriorū pfecta. Ps. Qui replet in bo/
nis desideriū tuū. Quando aut̄ erit facie/
tas hec aut̄ vbi statim dicit. Cum appa/
uerit gloria tua. sc̄z cuiuslibet iusto in se et in
alijs. i. Bob. iiij. R̄m. nūc filij dei sum̄. sed
nondū apparuit qd̄ erim̄. Cum aut̄ appa/
uerit similes ei erimus. Ad quā gloriam
nos perducat ih̄s r̄ps Amen.

Dominica septuagesime. I Gēmo. XXXIII.

Sceloz homini p̄ familiās. Dat.
et. Dominica bodierna diuersū
mode a diuersis appellat̄. Nā vulgares no
stri vocant eam antiquū carnisprīnū. Co
q̄ ab hac dominica antiqui patres dispo/
nebant se ad ieiunū q̄dragēsimē. Unde et
nuptiar̄ solēnitates et cātīca leticie obmit/
tebant. vt animū suū ad dignos penitētē
fructus pagēdos in q̄dragēsimā assuefa/
cerent. Multa etiā in cibis extūc obmitte/
bāt. q̄ carnes de cetero nō comedebāt. s̄z
tūm̄ oua et lacticinia. q̄b̄ vrebantur vsc̄ ad
octo dies. Post hoc aut̄ a dñica Erurge.
imediate sequenti obmissō esu ouorum so
lū lacte vrebāt vsc̄ ad dñicā. Esto mibi. in
qua dominica deinceps omnia obmis̄t.
Quia ergo in hac dominica carnisbus pri
uabantur. Ideo carnisprīnū antiquorū
patrum appellatur. Quē modū adhuc gre
coz ecclesia obseruat̄. Alij autem appellat̄
hāc dñicā lēp̄nā. s̄l̄i r̄fāt̄ et sp̄ua
les. Pro eo q̄ in ea recolit̄ captiuitas. lex.
annoq̄ q̄b̄ indei capri. duci sunt in babi/
lonē p̄ Nabuchodonosor rege Assiriorū.
vt habetur. iij. Reg. ultimo. Et. i. Esdr. v
cap̄. Sub Joachim rege Iuda. et postea
sub Sedechia eius successore. Ubi filij
israel in maria tristitia existentes. habi/
tabat sup̄ flum̄a babilonis. faciētes tugu/
ria. et suspendentes cytharas et liras suas.
q̄b̄ laudare deū in terra sua p̄sueuerāt in
salicib̄ et alijs arborib̄. Juxta illud i ps.